

Hvorimod den somaliske kvinde, som har opholdt sig her i landet i få måneder, ja, hun kræver derimod fulde offentlige sociale ydelser. Hun kræver tolke, sagsbehandlere og adfærdspyskologer og dertil et kulturhus og ret til at spytte efter personalet, når hun føder sit barn nummer seks. Hvis hun i et enkelt splitsekund ikke får fuld jackpot fra det offentlige, ja, så skrigger hun vredt racist efter os danskere. Det har hun nemlig lært af de politikere og andre personer, som holder hånden over de mange fremmede. Det er nemlig nøjagtigt det samme, de gør og råber efter Fremskridtspartiet, når vi siger fra over for den uansvarlige udlændingepolitik. Fremskridtspartiet vil nemlig have tryk-
 hed for danskerne.

Regeringens udsagn på udlændingeområdet er efter vores opfattelse katastrofalt magre og katastrofalt dårlige. Man vil ikke gøre noget ved problemerne. Statsministeren sagde i åbningstalen, at vi nu også skal tage personlige, kulturelle og religiøse hensyn til de fremmede. Man fristes til at sige: Undskyld, men må vi danskere være i vores eget land?

Hvorfor skal der nu tages personlige hensyn til de fremmede? Hidtil har vi skullet tage hensyn til, at deres kulturbaggrund betyder, at de mishandler deres pigebørn med omskæring, at de mishandler dyrene med halalslagtning, at de misbruger vores gæstfrihed ved at stjæle fra os, at de misbruger vores befolkning ved at sælge narko, at de misbruger vores sociale systemer. Men det er ikke nok. Nu skal vi også tage personlige hensyn til dem.

Hvad med danskerne? Hvem tager personlige hensyn til dem? Hvad med den hjertepatient, som dør på venteliste? Hvem tog personligt hensyn til ham? Hvad med den psykisk syge, som lever i skidt, og som på grund af fejlmedicinering går amok med en kniv? Hvem tog personlige hensyn til hende? Eller hvad med de mange erhvervsdrivende, som jages i døgn drift af offentlige myndigheder? Hvem tager personlige hensyn til dem? Eller hvad med landmanden, som skal udsættes for miljøaktivisternes støvletramp på gårdspladsen og urimelig hetz for at være et miljøsvin? Hvem tager personlige hensyn til landmanden og hans familie?

Regeringen vælger at se igennem fingre med, at unge andengenerationsindvandrere har overtaget hele bydele i København og har erklæret dem for danskerfrit område. Jeg synes faktisk, vi skal tage dem på ordet og sørge for, at området og særligt deres lommer bliver gjort

fuldstændig fri for danske kroner. Hvad har regeringen tænkt sig? Skal det udvikle sig til et socialt eksperiment på et lignende niveau som Christiania? I Fremskridtspartiet tager vi afstand og kræver, at kassen øjeblikkelig klappes i over for de bundforkælede andengenerationsindvandrere.

Regeringen vælger også at se igennem fingre med det faktum, at den skæbnesvangre underskrift på Schengenaftalen den 19. december 1996 har betydning, at den dansk-tyske grænse nu er rejsemål for Europas illegale indvandrere. I stedet for at lukke det hul så har regeringen kvitteret ved at tilbyde alle de illegale gratis hotelophold, turistrundvisning i Danmark og endelig en flot modtagelse i Sandholmlejren, hvor de illegale så kan være på feriekoloni, indtil de har misbrugt det danske flygtningevæsen i halve og hele år.

Fremskridtspartiet kræver, at den dansk-tyske grænse skal patruljeres effektivt. Har politiet ikke de nødvendige ressourcer, så må danske soldater have praktisk træning i grænsepatruljering. Kun en effektiv grænsebevogtning kan give danskerne tryghed.

Regeringen har jo sørget for, at soldaterne optrænes til grænsebevogtning. Men bare ikke i Danmark; næh, de skal bevogte grænser tusinder af kilometer væk fra Danmark. Fremskridtspartiet siger fra, Fremskridtspartiet siger stop. Vi holder nemlig med danskerne. Vi holder med dem, der har brug for hjælp og tryk, og vi kræver, at dansk udlændingepolitik bliver lagt totalt om. Nu kan det nemlig være nok.

Også regeringens politik på EU-området skal ændres totalt. Ledende socialister i Socialdemokratiet har godt nok fået at vide, at de skal vente med at fortælle, hvad Amsterdamtraktaten egentlig går ud på, til efter en folkeafstemning. Men klassens uartige pige, fru Ritt Bjerregaard, kunne ikke holde sig længere og måtte fastslå det, vi andre har vidst hele tiden, nemlig at Amsterdamtraktaten er endnu et skridt mod opfyldelse af drømmen om et socialistisk Europa.

Se, i Fremskridtspartiet bekæmper vi socialismen, uanset hvor den viser sit hæslige ansigt, og derfor er det også aldeles naturligt for Fremskridtspartiet at anbefale den danske befolkning at stemme nej den 28. maj. Vi vil bruge hvert et ledigt minut på at oplyse danskerne om, hvilket projekt de socialistiske regeringsledere i EU har udtænkt. Det handler nemlig ikke længere kun om det svulmende bureaukrati i EU. Det er galt